

Hoofdstuk 1

Onderweg naar een eeuwige bestemming

Lezen: Psalm 1

Verlies

'Hé', zei de tuinman, toen hij langs het tuinpad liep, 'wie heeft die bloem geplukt?' Zijn collega antwoordde: 'De Meester!' De tuinman knikte en liep vredig verder langs het pad. De negentiende-eeuwse Amerikaanse predikantsvrouw Elizabeth Prentiss haalt deze woorden aan na het verliezen van twee van haar drie kinderen. Diep verslagen vindt zij na een periode van wanhoop en strijd rust in de Heere. Ze gelooft dat Hij haar kinderen tot Zich nam. Elizabeth leeft met de hemel voor ogen.

Bestemming bekend

Leven en dood liggen in Elizabeths gezin dicht bij elkaar. In 1846 krijgen zij en haar man een dochtertje,

Annie, in 1848 een zoontje, Eddy. Na de geboorte van haar tweede kind raakt Elizabeth oververmoeid. Ze moet op doktersadvies een maand weg om uit te rusten en daarbij haar kinderen achterlaten. Bij terugkomst blijkt de kleine Eddy niet fit. Elizabeth realiseert zich dat ze hem mogelijk gaat verliezen en mag hem in de periode die volgt overgeven aan de Heere.

In een dagboek houdt ze alles bij wat de kleine Eddy doet en later ook zegt. Ernstig ziek zegt het ventje eens: 'Ik wil niet sterven!' Zijn moeder en zusje spreken vervolgens met hem over de hemel, waar geen hoofdpijn meer zal zijn. De dag voor zijn overlijden vertelt Elizabeth hem van een klein jongetje dat zich zo ziek voelde. 'God zei, Ik moet dat kleine lammetje in Mijn stal halen, dan zal hij geen hoofdpijn meer hebben en een heel blij klein lammetje zijn.' De kleine Eddy houdt van lammetjes. De volgende dag wordt hij thuisgehaald door de Herder van de schapen. Zijn moeder schrijft: 'Toen kwam hij aan in een wereld waar duizenden geheiligde kinderen waren, in de gezegende nabijheid van de engelen en de Heere Jezus. Zij zullen hem ongetwijfeld vreugdevol verwelkomd hebben. Nu was het voor ons mogelijk om te zeggen: "Het is wel met ons kind."' Niet lang daarna krijgt Elizabeth opnieuw een baby, die ze na een maand weer moet verliezen.

Elizabeth dicht een lied dat vandaag nog steeds wereldwijd door christenen gezongen wordt: 'More love to Thee'. De laatste regels luiden: 'Dan zal mijn laatste

ademtocht fluisterend U prijzen; dit is de afscheidskreet die in mijn hart zal rijzen. Dit zal voortdurend bidden: Meer liefde, o Christus, voor U. Meer liefde voor U, meer liefde voor U!

Wat een verschil maakt het waar onze levensreis naartoe is. Elizabeth was op de hemel gericht en kon daardoor beprovingen doorstaan. Velen om ons heen lijken prima te kunnen leven met een onbekende bestemming. De Heere openbaart in Zijn Woord echter dat er maar twee mogelijkheden zijn. Óf wij worden vrucht dragend op het veld geplukt voor de hemelse oogst, óf wij vergaan als nutteloos kaf tot in eeuwigheid.

**Óf wij worden
vruchtdragend op het
veld geplukt voor de
hemelse oogst, óf
wij vergaan als nut-
teloos kaf tot in
eeuwigheid.**

De weg van rechtvaardigen

De eerste Psalm in het Bijbelboek Psalmen leert ons meer over de twee wegen waarop het leven geleefd kan worden.

Psalm 1 vormt de poort waardoor wij het boek Psalmen binnenlopen. Voor jou, als lezer van deze Psalm, wordt een schilderij zichtbaar dat de psalmdichter in woorden schildert.

Aan de ene kant zien we iemand die Gods wet liefheeft en dag en nacht handelt en wandelt vanuit de bekoring van Gods Woord. Hij bloeit als een boom aan het water.

Aan de andere kant zien we iemand die zichzelf liefheeft en die zit, staat en wandelt met hen die zonder God leven. Hij verwaait als kaf op de wind.

De poort van het boek Psalmen geeft dus een doorkijk op vruchten en korenhalmen die rijpen voor de oogst. Bij de oogst zullen de vruchten en het afval definitief van elkaar gescheiden worden.

De man die de Heere vreest wordt door de psalmdichter 'zalig' genoemd. Dit wordt in het Hebreeuws weergegeven door een overtreffende trap: 'welgelukkig'. Het woord betekent: 'diepgaand en duurzaam gelukkig'. Jezus gebruikt hetzelfde woord voor 'zalig', maar dan in het Grieks, in de Bergrede (Matth. 5:1-12). Ook de psalmdichters gebruiken het woord geregeld, zoals in Psalm 32: 'Welgelukkig is hij, wiens overtreding vergeven, wiens zonde bedekt is.'

Het gaat om iemand die zich in een volmaakt gelukkige positie bevindt. Hij staat niet meer voor eigen rekening, maar gaat schuil achter de gerechtigheid van de enige volmaakt Rechvaardige, Jezus Christus. Door genade wordt deze gelovige Zijn beeld steeds meer gelijkvormig. Dit blijkt vooral uit wat de man niet en wat hij wel doet. Hij is gegrepen door het Woord. Zijn concreet geleefde bestaan is daar een toonbeeld van. De Heilige Geest vormt en vernieuwt hem van binnenuit.

Volzalig

Dat kan dus blijkbaar: in dit leven een 'zalige' zijn. Kan jij je dit voorstellen? Dit betekent niet dat een christen

na ontvangen genade geen zonde meer doet. We blijven zondaar tot onze laatste ademhaling. Als je echter geborgen bent in Christus, ziet de Heere je als iemand die 'welgelukzalig' is, vanwege het offer van Christus. In Hem ben je zalig.

Tegelijkertijd word je hier op aarde steeds weer verleid tot zonde. Hoewel je dit niet meer wilt. Paulus zegt dat hij het goede wil doen, maar dat het kwade hem bijligt. Het goede dat hij wil, doet hij niet. Het kwade dat hij niet wil, dat doet hij. Dat is een worsteling!

De dichter van Psalm 1 laat zien dat iemand die genade vindt in Christus, steeds meer op Hem gaat lijken. Daar zorgt de Heilige Geest voor. Van binnenuit krijg je een groeiend verlangen om heilig te leven. Als een rechtvaardige, omdat je Gods geboden liefhebt.

Hoe God is

God openbaarde Zijn wil door de geboden te geven en Hij legt die ook op de bodem van ieder mensenhart. Daardoor wordt duidelijk Wie de Heere is. Door het venster van Zijn Woord en wet blikken we de Heere immers in het hart. Hij is zoals Hij zegt te zijn.

Hoe is Hij dan? De Heere geeft in de Bijbel uitleg over Wie en hoe Hij is. Toen Mozes leiding gaf aan het volk Israël had hij geen Bijbel. De eerste boeken van de Bijbel zijn immers door hem geschreven, op basis van wat eeuwenlang mondeling werd overgedragen. God spreekt Zelf tot Mozes. Als de leider van het Joodse volk voor de tweede keer op de berg Sinaï komt, nadat

het volk ernstig tegen de Heere zondigde, vertelt de Heere over Zichzelf aan Mozes. Als je iemand beter wilt leren kennen, vraag je hem of hij iets over zichzelf wil vertellen. De Heere plaatst Mozes in de spleet van een spelonk en gaat aan hem voorbij. Mozes kan enkel Zijn achterste delen zien. Als de Heere voorbijgaat, vertelt Hij aan Mozes over Zijn karakter. Hij openbaart Zichzelf. De Heere vertelt over Zijn eigenschappen. Dat is vergelijkbaar met een kennismaking tussen geliefden die meer over elkaars karakter willen weten. Die stellen elkaar de vraag wat voor eigenschappen ze hebben.

In Exodus 34:6-7a lezen we: 'Als nu de HEERE voor zijn aangezicht voorbijging, zo riep Hij: HEERE HEERE, God, barmhartig en genadig; lankmoedig en groot van weldadigheid en waarheid; Die de weldadigheid bewaart aan vele duizenden, Die de ongerechtigheid en overtreding en zonde vergeeft; Die de schuldige geenszins onschuldig houdt.'

Deze woorden keren tot vijf keer toe terug in het Oude Testament. Blijkbaar vindt de Heere het belangrijk om steeds weer te herhalen Wie en hoe Hij is. Zodat we het steeds dieper gaan beseffen. Wil je weten hoe God is? Laat dan de woorden die de Heere tegen Mozes zei diep op je inwerken. Zo is God.

Norm

De Heere openbaart in de Bijbel niet alleen hoe Hij is, maar ook wat Hij van ons verwacht. De Tien Geboden zijn Gods norm voor ons leven. Jezus vat deze gebo-

den samen als Hij zegt: Heb God lief boven alles en de naaste als jezelf. In de spiegel van Gods wet leren we Hem kennen in Zijn heilige volmaaktheid. De Heere houdt het alleen uit met mensen die heilig zijn, zoals Hij.

Wij zijn echter allerminst heilig, sinds we zondigden. Elke dag maken we dat nog erger. De Heere zond ons Iemand Die was zoals Hij wil dat mensen eigenlijk zijn. In Christus kwam de volmaaktheid voor ons tot leven. Wie Jezus leerde kennen toen Hij op aarde was, ontdekte dat Hij al Gods geboden hield.

Eenzelfde volmaaktheid eist Hij ook van ons. Voel je de machteloosheid opkomen? Wie kan dan zalig worden? Tegenover Zijn eis plaatst de Heere echter Zijn barmhartigheid. Genade begint dus niet in de kribbe, maar al veel eerder in Gods Zelfopenbaring aan Mozes, in werkelijkheid echter al voor de schepping. De Heere maakte een reddingsplan voor verloren zondaren. Christus gehoorzaamt Zijn Vader en wil na de val van de mens Zelf voor hen instaan. Van eeuwigheid heeft de Heere lief. Hij kent hen die de Zijnen zijn. De volmaakt Rechvaardige rechtvaardigt onrechtvaardigen ten koste van Zichzelf. Hij betoont geen barmhartigheid op grond van wat wij doen, maar Zijn barmhartigheid vloeit voort uit Zijn genade om Christus' wil.

God betoont geen barmhartigheid op grond van wat wij doen, maar Zijn barmhartigheid vloeit voort uit Zijn genade om Christus' wil.

Als Jezus op aarde is, ontmoet Hij een nette jongeman. De jongeman doet erg zijn best om Gods geboden te houden. De mensen vinden hem een voorbeeldige gelovige. Ze kunnen hem niet betrappen op zonden. Jezus ziet echter dwars door de mooie buitenkant heen. Hij weet dat de jongeman netjes leeft. Dat raakt de Heere Jezus zo, dat de Bijbelschrijver aangeeft dat Jezus Hem daarom liefheeft.

Toch is de jongeman niet volmaakt. Hij houdt meer van zijn geld dan van God. Daarom zegt Jezus: 'Verkoop alles wat je hebt, geef het aan de armen en volg Mij.' En dan wordt de jongeman verdrietig. Dat kan hij namelijk niet, dat bevel gaat hem te ver. Hij gaat terug naar huis en leeft vroom verder. Deze jongeman is wel vroom, maar niet welgelukzalig. Waarom niet? Omdat hij de wet liefheeft, maar niet het Evangelie. Iets doen voor God, dat past wel bij hem; maar alles loslaten en Christus volgen niet. Hij wil zichzelf zalig maken, maar niet gezaligd worden.

Zonde

In Psalm 1 ontmoeten we een volmaakt zalige man. Iemand die niet alleen de wet wil houden, maar die eerst en vooral van genade leeft. Waar komen we hem tegen? Niet bij de goddelozen, zondaars en spotters. In drievoud laat de dichter zien waar rechtvaardigen van wegblijven. De eerste stappen die een zondaar na ontvangen genade zet, gaan weg bij slecht gezelschap. Je wilt niet meer gaan, staan en zitten bij degenen die goddeloos voortleven. Als je eerlijk bent, weet je wel-

ke ontmoetingen in jouw leven altijd weer leiden tot zonde.

Wie met vrienden op een oud bankstel in een keet rondhangt en films kijkt, bevindt zich niet in neutraal gezelschap. Waar je mee omgaat, word je mee besmet. Jij niet alleen door hen, zij ook door jou. Slecht gezelschap heeft immers een wisselwerking, het haalt het slechte bij ons naar boven. Zeker wanneer we de vensters van ons gevoelsleven wat verder openzetten door alcohol te drinken. Heb jij het nooit dat je je dan later schaamt over wat je hebt gezegd en denkt: Maar goed dat behalve mijn vrienden verder niemand dat hoorde ...?

Kring van goddelozen

Wie met vrienden optrekt die God niet zoeken, is goddeloos met hen die zonder God leven. Goddelozen zijn druk met deze aarde en met zichzelf. Dan denk je zoveel mogelijk aan het hier en nu; en zo weinig mogelijk aan de eeuwigheid.

Dit wil niet zeggen dat er helemaal geen gesprek is over de tijd na de dood. De populaire Nederlandse vlogger Kalvijn geeft daar woorden aan in zijn lied 'De missie'. Hij zegt hierin dat vandaag zomaar de laatste dag van je leven zou kunnen zijn. Daarom wil hij eruit halen wat erin zit, zolang de tijd tikt. 'God verbiedt wat we allemaal doen, maar alsnog wil ik never nooit meer terug naar toen. Met een glimlach gestrekt in m'n kist. Zo zie ik het en dat is wat het is. De tijd tikt door, ja vergeet

dat niet. Op een dag ben je weg, met of zonder niets.' Aangrijpend hoe hij door zijn woordgebruik zelf vraagt om de verdoemenis. Wie dit luistert, zingt dit onbewust of bewust mee. Een gebed om je eigen ondergang! Zo heftig als Kalvijn er woorden aan geeft, klinkt het meestal niet in gewone gesprekken. Maar toch is dit wel het denken van onze eeuw: haal eruit wat erin zit, zolang je leeft. En dit beïnvloedt ons veel dieper dan wij vaak toegeven. Wie zich thuis voelt in deze wereld bevindt zich in de kring van deze goddelozen, die geregeerd wordt door de overste van de lucht, de duivel.

In de kring van goddelozen bevinden zich niet alleen grove zondaars, maar ook wijze mensen. Achitofel, die Absalom raad gaf tegen David, was buitengewoon intelligent. Hij kon goede tips geven om een situatie beheersbaar te houden. De oudsten die meewerkten met koningin Izebels plannen tegen Naboth kregen niet zonder reden een leidinggevende positie. Ze hadden grote talenten. Toen het er echter op aankwam, kozen zij voor hun positie ten koste van het recht. Daarmee bleken ze niet wijs, maar dwaas. Ze kozen namelijk voor mensen in plaats van voor de wil van God.

Als we niet op God gericht zijn, zijn we goddeloos. Dan zijn zelfs onze goede werken een slag in de lucht. En ze houden daarom geen stand in de eeuwigheid. Het is kaf op de wind. De goddelozen vergaan met hun werken. Wie daar niet doorheen ziet, is betoverd door het denken van deze eeuw. Bezet met de tijdgeest, maar

niet bewoond door de Heilige Geest. Een verblinding die alleen het Woord kan doorbreken.

Kennis van God

De rechtvaardige in Psalm 1 is niet wereldvreemd, maar hij houdt zich wel ver van verleidend gezelschap. Hij kent de stemmen van de wereld, maar lúístert naar een andere stem. Dat is de stem van zijn Liefste. Zijn vreugde vindt hij in de wet van de Heere, die overdenkt hij dag en nacht. Kan jij je dit voorstellen? Dat je voortdurend voor ogen houdt wat God van je vraagt?

Als je weleens verliefd bent geweest, begrijp je het een beetje. Dan wil je voor die persoon alles doen wat je kunt bedenken, als hij of zij er maar gelukkig van wordt. Daarom let je goed op waar die ander van houdt. Dat geef je haar, of doe je voor hem. De Bijbel gebruikt voor de liefde tussen de Heere en Zijn kinderen ook het voorbeeld van een bruid en bruidegom. Die hebben elkaar zo lief, dat ze niet anders willen dan voortdurend bij elkaar zijn.

'Ik ken Mijn schapen', zegt Christus, 'en zij kennen mij' (Joh. 10). Dit kennen van de Heere blijkt uit het zoeken van omgang met Hem. De Bijbel is daarvoor het middel, daarin openbaart de Heere Jezus Zich als het levende Woord. Al lezend in de Schrift, geeft de Heilige Geest innerlijke liefde tot het Woord. Je ontdekt dat de Heere Zich laat kennen door wat Hij liet opschrijven in de Bijbel. Volgens de apostel Paulus is de Bijbel de levende stem van God. Hij zegt dat het Woord uitge-

ademd is door God. Dus wie de Bijbel leest, komt onder Zijn adem. Die adem wekt doden tot leven.

Adem van God

De schrijvers van de Bijbel leverden ons de Schrift niet over als een menselijk product waar de Heilige Geest bij betrokken was. Nee, de Bijbel is een Goddelijk product waarbij de mens een instrument was. Een Goddelijk initiatief, geboren vanuit de onweerstaanbare kracht van de Heilige Geest van God. In 2 Timotheüs 3:16 staat dat de hele Schrift door God ingegeven is. In de grondtaal staat voor 'ingegeven' het woord *theopneustos*. Dit wordt ook vaak vertaald door 'geïnspireerd'. Maar het kan beter vertaald worden als 'uitgeademd door God'. Hij is de Oorsprong, de Bron van wat mensen schreven. Daarom is het Bijbels om te zeggen: 'De Heere spreekt', waarbij meeklinkt dat wat je uit de Bijbel aanhaalt het uitgeademde Woord van God is.

Bijbels leren denken begint met trouw lezen. De duinen die een stevige zeewering vormen, zijn niet op één dag aangespoeld. Nee, zandkorrel na zandkorrel is het zand aan komen spoelen en waaien, tot een stevig duin ontstond. Zo is het ook met kennis: deze neemt gaandeweg toe. Dit vraagt dus om aanhoudend lezen. Petrus van Maastricht zegt daarover: 'Laten wij boven alles het Boek van de Schrift gedurig en godvruchtig opslaan. Waarin God, zoveel mogelijk is, Zich zeer volkomen en volmaakt aan ons openbaart, zodat iedere bladzijde daarvan God uitroept en aanwijst.'

Doel van de Bijbel

In de huidige ervaringscultuur wordt Bijbellezen geregeld verbonden aan 'de ervaring dat de Heere antwoord geeft'. Inderdaad is het zo dat de Heere door Zijn Woord spreekt en richting geeft in het leven, soms door specifiek antwoord te geven op vragen of dilemma's die lezers bezighouden.

De Bijbel is echter niet allereerst een Boek om antwoorden in te vinden. De Schrift spreekt namelijk over een Persoon, Die gestalte krijgt in het gehele Woord van God. Dit betekent dat lezers zich al lezend dienen af te vragen: Hoe zie ik het handelen van de Heere in dit Bijbelgedeelte, toen en daar in die situatie? Wat zegt dit over Wie de Heere is? Wat leer ik hiervan over Wie Hij is en hoe Hij handelt?

Van daaruit kan een persoonlijke toespitsing ontstaan. Maar dan wel in die volgorde. Zo ontstaat een Bijbels Godsbeeld en voorkomen we dat wij ons een beeld van God vormen naar onze maatstaven.

Je leest dus de Bijbel omdat je de Heere dieper wilt leren kennen. Daardoor verandert je denken. Tegelijkertijd heeft dat gevolgen, door de vernieuwende werking van Gods Geest. Je gedrag verandert, omdat je denkt vanuit de vraag: 'Heere, wat wilt U dat ik doen zal?' Het ene vloeit uit het andere voort. De opbrengst daarvan is diepere kennis van God en een godvruchtiger leven voor Zijn aangezicht.

Iemand die de Heere vreest, leeft voor Zijn aangezicht en beseft dat. In Psalm 1:6 (onberijmd) lezen we dat de Heere de weg, dat betekent de voortdurende wandel, van de rechtvaardigen 'kent'. Hij reist met hen mee. Het gaat hier om meer dan 'van iemand afweten'. De Heere volgt ons niet zoals je de locatie van een iPhone kunt volgen op de kaart via een iPad. Hij weet niet alleen waar we zijn, maar Hij gaat Zelf met ons mee. De Heere draagt persoonlijk zorg voor Zijn kinderen.

Vrucht

Dit leven in navolging brengt vruchten voort. Niet omdat we goede prestaties gaan leveren voor God. Alsof wij iets van beneden doen voor Hem daarboven. Het is precies andersom. De Heere wekt zelf de behoefte in ons om Hem te dienen. Wie in Christus wordt ingeplant als een tak in een wijnstok, leeft voortaan van de sappen die uit Zijn stam komen. Dit betekent

Wie in Christus wordt ingeplant als een tak in een wijnstok, leeft voortaan van de sappen uit Zijn stam.

dat je een vernieuwd leven ontvangt vanuit Hem. Daardoor wordt je denken en doen vernieuwd. Het voorbeeld dat de dichter van Psalm 1 hierbij gebruikt, is dat van een boom die aan een stromende beek is geplant. Die draagt vrucht, dankzij het water dat voeding geeft.

In Mattheüs 25 laat Jezus zien hoe deze vruchten eruitzien. Het zijn niet altijd bewuste activiteiten die chris-

tenen doen, om daarmee aan hun Zaligmaker te tonen dat ze dankbaar zijn. Nee, het zijn liefdedaden die opwellen vanuit een geliefd hart. Dat wordt concreet in het geven van een beker koud water aan iemand in nood. Het opzoeken van gevangenen. Het delen van je bezittingen. Geven om niet. Dát is waar Christus op terugkomt bij het laatste oordeel, zo blijkt uit de gelijkenis die Jezus daarover vertelt. Waarbij de rechtvaardigen Hem verbaasd zullen aankijken: 'Hebben wij dat voor U gedaan?'

In de Bergrede vertelt Jezus ook over vruchten die gelovigen voortbrengen (Matth. 5:1-12). Daar zegt de Zaligmaker dat die mensen zalig zijn, die anders zijn dan de mensen om hen heen. Zalig zijn de armen van geest, zalig zijn zij die treuren, zalig zijn de zachtmoedigen. Maar ook zij die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid. Zij worden barmhartig, rein van hart en vreedzaam. Ook als hun dat heel veel of zelfs alles kost. Het woord 'zalig' dat in Psalm 1 'diepgaand en duurzaam gelukkig' aangeeft, komen we dus ook tegen in de Bergrede. Hier is het bedoeld als aansporing.

Niet onschuldig

Als een contrast van dag en nacht staat een goddeloze ten opzichte van een rechtvaardige. Als we goddeloos zijn, leven we in de zonde. Daarmee doen we niet alleen wat God niet wil, maar staan we tegelijkertijd hoogmoedig voor Hem. Alsof Hij er niet is, of alsof Hij geen macht zou hebben. We doen Hem oneer aan. Dat

vertoort Hem. Wie niet leert schuilen achter Christus' bloed, draagt zelf de gevolgen van het kwaad dat hij uitleeft. De volledige kring van spotters gaat onder in het oordeel. Overgelaten aan zichzelf. Brandhout, bestemd voor eeuwig vuur.

De Heere haat de zonde. Zonder genade is het onmogelijk om God te behagen. Zij die op de weg van zonden voortlopen, krijgen met Zijn rechtvaardigheid van doen, maar kunnen dan niet schuilen achter de Rechtvaardige. Zoals Hij spreekt bij Zijn Zelfopenbaring tegen Mozes in Exodus 34:7a: 'Die de schuldige geenszins onschuldig houdt.' Het loon van de zonde is de dood.

Hier op aarde kan de goddeloze een geweldige uitstraling hebben. Maar in het laatste oordeel helpt een Quote 500-positie niet. Daar staan we naakt voor Hem, Die volmaakt heilig is. Wat zal onze onheiligheid dan donker afsteken tegen Zijn volmaakte lichtglans. We zullen voor eens en altijd aan onszelf overgelaten worden, als God zegt: 'Ik heb je nooit gekend.'

Voor eigen rekening

Straks, in het eindoordeel, staan goddelozen voor het eerst werkelijk alleen. Zij kennen de gemeenschap met God niet en missen daardoor werkelijke gemeenschap met elkaar. Wij staan daar persoonlijk, en buiten Christus werkelijk voor eigen rekening.

De Heere velt aan het eind van ons leven geen oordeel op basis van een momentopname. Hij vereffent geen rekening die Hij voor het eerst onder ogen krijgt. Hij is niet als de caissière van een supermarkt die niet geïnteresseerd is in de inhoud van de kar, maar alleen wenst dat het eindbedrag betaald wordt. Nee, de Heere volgde de hele weg van de goddeloze. Hij kende zijn weg, lezen we in deze eerste Psalm. Ook bij goddelozen legde Hij de wet op de bodem van het hart. Iedereen heeft het besef dat Iemand onze norm en oorsprong is, zeker als het gaat om volmaakte heiligheid en rechtvaardigheid. Wie dit echter niet onderkent en weigert te buigen voor de Heere, zal dan een rechtvaardig oordeel treffen. De Rechtvaardige verschijnt dan als Rechter; en verdoemt.

Hel

Aangrijpende beelden maken het oordeel duidelijk. Het kaf dat wegstuift op de wind laat zien dat werkelijk niets wat van waarde is overblijft. Men 'gaat te gronde'. Zij die de Heere verlaten, zullen omkomen. Het grondwoord dat voor 'ondergaan' wordt gebruikt, komt overeen met wat in Psalm 37:28 staat: 'Het zaad van de goddelozen wordt uitgeroeid.' Het vergaat hun als de priesters in Maleachi 2:2: 'Indien gij het niet zult horen, en indien gij het niet zult ter harte nemen, om Mijn Naam eer te geven, zegt de HEERE der heirscharen, zo zal Ik de vloek onder u zenden, en Ik zal uw zegeningen vervloeken; ja, Ik heb ook reeds elk van hen vervloekt.' Men verwordt tot niets.

Zij gaan, naar Christus' woorden, over van het aardse leven in de eeuwige pijn. Waar angstig geschreeuw en tandenknarsende spijt alles overheerst. Een vruchteloze halm die knakt, wegstuift en verbrandt. Aangrijpend! Wie kan er zonder huivering spreken over de hel?

Als je dat op je laat inwerken, besef je dat er redding nodig is. Als je bekneld zit in een zondig leven, heb je verlossing nodig. Redding, bij God vandaan. Zodat je niet meer voor eigen rekening staat. Alleen dan ben je welgelukzalig!